

Οι Σαμαρείτες πιστεύουν

Εδάφια κλειδιά: «Από δε την πόλη εκείνη πολλοί από τους Σαμαρείτες πίστεψαν σ' αυτόν, εξαιτίας του λόγου τής γυναίκας που έδινε μαρτυρία, ότι: Μου είπε όλα όσα έπραξα.» - Ιωάννης 4:39

Επιλεγμένα εδάφια: Ιωάννης 4: 25-42

Όταν η αιχμαλωσία των κατοίκων του Ιούδα, που εξορίστηκαν στη Βαβυλώνα για εβδομήντα χρόνια, τελείωσε, ο Κύριος, ο βασιλιάς της Περσίας, εξέδωσε διάταγμα για την απελευθέρωσή τους από τη δουλεία προκειμένου να συμμετάσχουν στην ανοικοδόμηση του ναού τους στην Ιερουσαλήμ. (Εσδ. 1:1-4) Αφού μια σειρά από Εβραίους επέστρεψαν στην πατρίδα τους γι' αυτό το σκοπό, αντιμετώπισαν αντιδράσεις από τους Σαμαρείτες, μια ομάδα ανθρώπων μεικτής κληρονομιάς που πίστευαν ότι το Όρος Γκρίζιμ ήταν η κατάλληλη τοποθεσία για να λατρεύουν τον Θεό. - Δευτ. 27: 11,12· Εσδ. 4: 4-24· Ιωάννης 4: 1-7,19,20

Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, αφού επέστρεψε από το Πάσχα στην Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς αναχώρησε για τη Γαλιλαία. Ταξιδεύοντας στη Σαμαριά, έμεινε για λίγο στο πηγάδι του Ιακώβ για να ξεκουραστεί από το ταξίδι του. (Ιωάννης 2:23· 4:1-6) Η ακόλουθη αφήγηση αναφέρει: «7 Έρχεται κάποια

γυναίκα από τη Σαμάρεια για να αντλήσει νερό. Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Δώσε μου να πιω. 8 Επειδή, οι μαθητές του είχαν πάει στην πόλη, για να αγοράσουν τροφές. 9 Του λέει, λοιπόν, η γυναίκα η Σαμαρείτισσα: Πώς εσύ, ενώ είσαι Ιουδαίος, ζητάς να πιεις από μένα, που είμαι γυναίκα Σαμαρείτισσα; Επειδή, δεν έχουν επικοινωνία οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτες. 10 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Αν ήξερες τη δωρεά τού Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει: Δώσε μου να πιω, εσύ θα ζητούσες απ' αυτόν, και θα σου έδινε το ζωντανό νερό."—εδάφ. 7-10

Μετά από μια μακρά συνομιλία, ο Ιησούς εξήγησε στη γυναίκα ότι θα μπορούσε να προσφέρει το νερό της ζωής, και εκείνοι που μετείχαν δεν θα διψούσαν ποτέ ξανά. Επιπλέον, ο Κύριός μας τής αποκάλυψε ορισμένες λεπτομέρειες σχετικά με την προσωπική της ζωή, οι οποίες θα μπορούσαν να γίνουν εφικτές μόνο εάν είχε σταλεί από τον Θεό. Αφού αντιλήφθηκε ότι ήταν προφήτης, η γυναίκα ρώτησε πού πρέπει να γίνει η σωστή λατρεία του Θεού. Ο Ιησούς απάντησε ότι θα έρθει σύντομα ώρα που η αληθινή λατρεία του Θεού δεν θα γίνεται σε φυσικό μέρος, όπως είτε το Όρος Γκριζίμ είτε η Ιερουσαλήμ. - εδάφ. 11-21

Ο Κύριος αποκάλυψε περαιτέρω στη γυναίκα της Σαμαρείτης αυτήν τη σημαντική αλήθεια: «23 Όμως, έρχεται ώρα, και ήδη είναι, όταν οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον Πατέρα με το πνεύμα και με αλήθεια· επειδή, ο Πατέρας τέτοιου είδους ζητάει να είναι εκείνοι που τον προσκυνούν. 24 Ο Θεός είναι πνεύμα· και εκείνοι που τον προσκυνούν με το πνεύμα και με αλήθεια πρέπει να τον προσκυνούν» Έτσι ήταν πρόδηλο το γεγονός ότι ο Ουράνιος Πατέρας

δεν θα αποκαλύπτεται πλέον μέσω της τυπικότητας του Ιουδαϊσμού, ούτε μέσω της θρησκείας του Σαμαρείτη. Αντίθετα, θα ερχόταν μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος του Θεού σε εκείνους με ειλικρινείς καρδιές που τον αναζητούν επιμελώς. Όταν η γυναίκα συγκινήθηκε για να αναγνωρίσει την πεποίθησή της ότι όταν έλθει ο Μεσσίας, θα διδάσκει όλα αυτά τα πράγματα, ο Δάσκαλος αποκάλυψε τον εαυτό του, λέγοντας «Εγώ είμαι, αυτός που σου μιλάει». - εδάφ. 23-26

Το εδάφιο-κελιδί μας αποκαλύπτει ότι πολλοί από τους Σαμαρείτες σε εκείνη την περιοχή πίστευαν στον Ιησού ως αποτέλεσμα της συνάντησής του με τη γυναίκα και της διδασκαλίας του στους ανθρώπους καθώς περνούσε. Παρά το γεγονός ότι η επίγεια διακονία του Κυρίου μας τελείωσε σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια πριν, άφησε σαν αποστολή στους πραγματικούς του μαθητές για να διακηρύξουν τα καλά νέα, το χαρμόσυνο μήνυμα, δηλαδή, της ερχόμενης βασιλείας του Θεού σε όλους όσους μπορούν να έχουν ευήκοον ούς. Αν είμαστε πιστοί στην άσκηση αυτού του προνομίου, μπορούμε να διασκεδάσουμε την ελπίδα να γίνουμε ένα μέρος του πνευματικού σπέρματος του Αβραάμ, που θα βοηθήσει να ευλογήσει όλη την ανθρωπότητα, όταν τελειώσει η βεβαρημένη νύχτα αμαρτίας της γης.. - Ψλ . 30: 5· Γαλ. 3: 27-29